

پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد: حسین امیری، ۱۳۹۶

بررسی تطبیقی عشق از نظر ابن عربی و غزالی

هر چند سخن گفتن در باب عشق چندان ساده نیست، چراکه عشق چشیدنی است نه شنیدنی و گفتنی، عجیب است که همین معنای بلند خمیر مایه فطرت و نهاد آدمی است، به طوری که شاید بتوان ادعا کرد که در هیچ فرهنگ و مذهب و نحله‌ای نیست که اسم و رسم آن یا معنی و مصداقش به نحوی جلوه نکرده باشد. عشق از دیدگاه ابن عربی و غزالی، از اسرار الهی است و همچنان که قلم تاب نوشتن از عشق را ندارد، حد و تعریف منطقی هم قادر به تحلیل چیستی عشق نیستند. هرکس عشق را تعریف کند در واقع آن را نشناخته است. کسی می‌تواند عشق را بیابد که جرعه‌ای از این جام نوشیده باشد. با این شرایط در این پژوهش به دنبال پاسخگویی به این سوال هستیم که ماهیت عشق از دیدگاه غزالی و ابن عربی چیست؟ برای پاسخگویی به این سوال در این پژوهش از روش توصیفی تطبیقی استفاده شده است و یافته‌ها نشاندهنده این است که نزد ابن عربی و غزالی مقام عشق بس شریف است، چرا که اصل و اساس هستی و انگیزه تجلیات جمال مطلق و گوهر هستی انسان، کامل‌ترین آینه دار جمال ربوبی، جز عشق نیست.

کلیدواژه‌ها: عشق، محبت، فطرت، غزالی، ابن عربی

شماره‌ی پایان‌نامه: ۱۲۷۲۰۴۱۰۹۵۱۰۰۱
تاریخ دفاع: ۱۳۹۶/۰۶/۰۸
رشته‌ی تحصیلی: فلسفه و حکمت اسلامی
دانشکده: علوم انسانی
استاد راهنما: دکتر حسین بهروان

M.A. Thesis:

Comparative study Arabic and love from the perspective of Ibn al-Ghazali

Although speaking about love is not so simple. Because love is tangible, not audible, but noteworthy. It is strange that this long meaning of the paste is intuitive and intuitive. in such a way that it can be claimed that there is no culture and religion in any way that its name and its drawing or its meaning have not appeared in any way. Love is from the viewpoint of Ibn Arabi and Ghazali, and it is a divine mystery. As well as the writing of love, the limit and definition of logic are also not capable of analyzing the nature of love. Anyone who defines love does not actually know it. Someone can find love that has sipped this cup. In this study, we seek to answer this question, what is the nature of love from the viewpoint of Ghazali and Ibn Arabi? To answer this question, this descriptive-comparative method has been used

the findings show that with Ibn Arabi and Ghazali, the principle of love is sweet, because the foundation of the being and the motive of manifestation of the absolute beauty and the essence of human being, the most complete mirror of Jamal Rabbani, is not love
